

Information om Idrottsplatser, Visby

Varmbadhuset

Genom uppförandet av Visby varmbadhus som stod färdigt 1914 kom simundervisningen igång bland skolungdomen också under höst-, vinter- och vårmånaderna, och många som skulle göra sig kända inom simsporten tränade intensivt där trots att bassängen bara var sju och en halv meter lång. Namn som syskonen Kate och Rolf Wickman, Lars Olsson med flera började med ett slangsystem med krok fastsatt i väggen för att få motstånd i vattnet. Det fanns bastu och simbassäng med talrika hytter av både första och andra klass, karbadsavdelningar i första och andra klass för såväl herrar som damer, samt en medicinsk avdelning, där man kunde få tångbad, ljusbad, massage, gyttjebad, tallbarrsbad, Nauheimerbad mer mera.

Till panncentralen kopplades även en ångmaskin som pumpade havsvattnet till brandposter som via rörledningar stod i förbindelse med badhuset. Vattenreserven bestod av simbassängen. Någon kommunal vattenledning fanns inte förrän 1925. I källarvåningen fanns ångan och därifrån gick via ledningar såväl ånga som varm- och kallvatten till de olika avdelningarna. Badhuset stängdes 1961. Idag är det Högskolans kårhus "Rindi" med pub.

Norra Idrottsplatsen

Innan Gutavallen byggdes hade de idrottsintresserade huvudsakligen hållit till på Norra Idrottsplatsen, mellan lasarettet och ringmuren, där mycket provisoriska anordningar för friidrott gjorts. Här genomfördes också idrottslekar, fotbollsspel och idag är det på den platsen som de "medeltida tonerspelet" anordnas.

Blekaregården

Visby Idrottsförening fick i slutet av 1880-talet ett arrende på den så kallade Blekaregården (nordvästra hörnet av nuvarande Almedalen) för att där anlägga en skridskobana. Platsen inhägnades och cementerades. Stadens första vattenledning drogs dit från Strandporten, där ett vattenflöde fanns. Här fick man också fram förutom bandyspelare, fina skridskoåkare som även sysslade med figuråkning, och här var det ibland pompa och ståt med musik, försäljning av varm glögg och musik. Den drevs ända fram till slutet av 1920-talet och var välbesökt.

Visby Simstadion

Visby Simstadion var en plats på hamnen vid södra vågbrytaren där de gotländska simmarna höll till för att förkovra sig i sporten, och där höll man också nationella tävlingar med internationellt inslag. Pontonbryggor var förtöjda från piren och ut mot öppna vattnet och besvärigheterna var givetvis många med tanke på kylan i vattnet och inte minst genom blåsigt och stormigt väder som många gånger omintetgjorde tävlingsverksamheten. Denna plats användes i slutet av 1800-talet och en bit in på 1920-talet.

Skolbetningen

På 1850-, 1860- och 1870-talen brukade en skara män – de flesta var medlemmar i D.B.W. – varje tisdagseftermiddag under sommarmånaderna samlas i den så kallade Skolbetningen söder om Visby för att spela päck och kasta varpa.

Kajsarn

Även på Kajsarn (gamla busshållplatsen) spelade man förr i tiden – före Gutavallen – fotboll och framförallt päck.

Snäcks swimmingpool

Efter andra världskrigets slut händer stora saker. Inte minst genom att prins Gustav Adolf, nuvarande kungens far, invigde ett nyputsat Snäck med den nya swimmingpoolen, Europas

första i sitt slag. Vid ett styrelsemöte med Wisby Simsällskap 1946 beslutades att sällskapet skulle tillskriva dåvarande Ångbåtsbolaget om att få hålla tävlingar i poolen, och det blev omgående ja. Träning skulle få bedrivas tre gånger i veckan och man bestämde också om tre söndagstävlingar.

Visby Ishall

Visby Ishall blev färdig 1974 och den är hemmabana för Roma hockey vid sidan av Klostrerinken i Roma.

Yttre hamnen

På 1880- och 1890-talen var inte så sällan yttre hamnen i Visby om vintrarna belagd med fast och säker is. Man ordnade där en skridskobana, som var talrikt besökt av stadens ungdom. Visby Idrottsförening (VIF) arrangerade skridskotävlingar och uppvisningar med rätt stor anslutning. På grund av de osäkra isförhållandena beslöt VIF att för framtiden försäkra sig om en mera lämplig, närliggande, riskfri och permanent isbana. Genom garvare Janne Stenströms beredvilliga överlåtande av arrendet för Blekhagen vid Fiskarporten ordnades där en skridskobana.

Linas badhus

Badhuset uppfördes 1886 på Holmen strax söder om Prinsbryggan och fick namnet "Linas badhus". Detta skulle med sina enskilda, mörka avklädningshytter, trånga bassänger och "fluster", dit aldrig en solstråle kunde tränga in, nu för tiden absolut utdömas med våra fordringar på sol, hygien och bekvämlighet. Först i slutet av 1890-talet moderniserades badhuset delvis och trampoliner skaffades till herrarnas stora simbassäng. Badhuset flyttades sedan till Strandpromenaden.

Behovet av ett lämpligt badhus för simidrottens utövare gjorde sig allt starkare gällande. Visby Idrottsförening sökte så och fick också hamnstyrelsens tillstånd att på vågbrytaren mitt emot "Linas badhus" bygga ett litet öppet badhus med två präktiga trampoliner. Detta senare badhus var under flera år den manliga ungdomens träningsplats och bidrog väsentligt till simsportens utveckling på 1890-talet. I slutet på detta decennium ramponerades det emellertid av en höststorm och blev därefter aldrig återuppbyggt.

Östergravar

Visby IF tränade också i Östergravar och tågade vid varje träningstillfälle i en lång procession från materialförvaltarens vedbod inne på "Klinten" ut till sin plats med idrottsmaterielen.

Visby Idrottsförenings idrottsplats

Problemet med att skaffa en ordnad idrottsplats i slutet av 1800-talet och början av 1900-talet i Visby var stort. Visby IF hade en liten trekant mellan järnvägsspåren inom det inhägnade området vid Visby Järnvägsstation. Där stöttes det kula och kastades diskus, men för att kasta spjut var området för litet.

Gutavallen

Gotlands Idrottsförbund (GI) gjorde vid upprepade tillfällen ansträngningar att lösa idrottsfrågan. Man diskuterade olika vägar till att anskaffa pengar för att kunna förverkliga detta projekt. Man föreslog år 1918 att ett varulotteri skulle anordnas, senare föreslog man en basar, utsändning av bidragslistor med mera. År 1921 hade man kommit så långt att Visby drätselkammare kunde tillsändas ett förslag till idrottsplats och en anhållan från GI om förslaget förverkligande. Samma år begärdes anslag av statsmedel till en idrottsanläggning. Då inträffade omständigheter, som med en gång bragte frågan i annat läge. För lindrande av den dåvarande stora arbetslösheten på orten, erhöll Södra Sveriges Statsarbeten i uppdrag att påbörja arbeten med plansprängning och dränering av området vid Kung Magnus väg. Arbetet påbörjades vintern 1921-22 efter ritningar uppgjorda av ingenjör Norling, Stockholm. Det gick emellertid långsamt, eftersom arbetslösheten varierade. Arbetet pågick i olika etapper fram till våren 1924, då kolstybbsbanorna var färdiglagda och inhägnade med ett enkelt spjälstaket. Yttre inhägnad saknades, liksom sittplatser för

åskådare. Därmed ansåg drätselkammaren idrottsplatsen var färdig och överlämnade förvaltningen av densamma till GI. Den 18 maj 1924 hölls de första tävlingarna på idrottsplatsen och arrangör var Visby IF. En ekonomisk förening bildades 1926 enbart för Gutavallens förvaltning.

År 1927 invigdes Gutavallen officiellt med bland andra kronprins Gustav Adolf närvarande. Stenmuren runt ikring byggdes 1931 av nödhjälpsarbetare. Under åren 1947-48 anlades en ishockeybana norr om läktaren längs Kung Magnus väg. Denna togs bort på mitten av 1960-talet. Den nya träläktaren med omklädningsrum stod färdig i mitten av 1960-talet. Löparbanorna fick 1974 allvädersbeläggning. Den gamla huvudläktaren förstördes i en brand 1998 och den nya läktaren invigdes sommaren 1999.

Idrotter som har utövats och som utövas var/är : fotboll, friidrott, gutniska idrotter, jordbanelopp på motorcykel, ishockey med flera.

Motorstadion på A7

Gotlands Motorcykelklubbs (GMCK) jordbanelopp flyttades 1933 från Gutavallen till A7:s gamla idrottsplats och dess fyrahundrametersbana. På så sätt hade jordbaneloppen fått sina rötter fast förankrade på Gotland och fram till krigsutbrottet arrangerade GMCK årligen ett flertal tävlingar. När kriget var över och man återigen bler sugen på att köra så löstes banproblemen med hjälp av den tillmötesgående översten Berggren, vilken lät klubben disponera ett lämpligt markområde på A7-fältet.

Galgberget

År 1950 var det åter dags för klubben att söka sig en ny tävlingsbana, varvid de uppvaktade kyrkan angående dess mark på Galgberget. Man fick klartecken och banbygget kunde påbörjas redan samma år. Året därpå stod Gotlands motorstadion färdigt och till premiären kom drygt 10 000 betalande åskådare.

Wisborgsslätt (Visborgsvallen & Exhuset)

Denna plats var den plats där den första allmänna gotländska idrottstävlingen gick av stapeln. Tävlingsplatsen mätte en kilometer i omkrets och var inhägnad med pålar och uppspända järntrådslinor. Utanför denna var en ny inhägnad på tvenne sidor för betalande åskådare. På den första tävlingen som gick av stapeln i början av 1890-talet var det över 500 tävlande inför en publik på drygt 4 000 personer.

Visborgsvallen och Wisborgs slätt är samma idrottsanläggning men det nya namnet kom till efter en namntävling hösten 1943. Idrottsplatsen renoverades 1943. Renoveringen innebar bland annat finjusteringar av fotbollsplanen med nysådd på grasmattan. I fråga om idrottsplatsens planering kan följande nämnas. Upploppssidans bredd är 5,60 meter, vilket är vardera hållet. Längs östra långsidans yttersarg finns ytterligare en anlopps bana för längdhopp avsedd för militären. Det finns också plats för ansats för höjd- och stavhopp samt för kastringar. Ansatsen för spjutkastning är 60 meter lång och sträcker sig förbi barackens ena gavel. Norra segmentet är helt gräsbeväxt och avsett för slägga och gymnastik.

I dungen öster om planen finns det plats för jogging och solbad. Vidare kan nämnas att fyra vattenposter finns runt planen. Vid friidrottsplatsens södra ände står en expeditonsbarack, som innehåller tre omklädningsrum, styrelserum, expeditonsrum för idrottsofficeren samt två materialförråd. Duschen är belägen utanför baracken liksom förrådslokalen för verktyg.

Visborgsvallen invigdes 11 juni 1944 med 000 åskådare på plats. Löparbanorna visade sig vara Sveriges landsorts snabbaste.

I mitten på 1950-talet lät dåvarande regementschefen Haquinus bygga en ishockeybana i anslutning till Exhusets sydvästra gavel. Anläggningen invigdes i töväder med blankvatten på isen av bland andra Sven Tumba och Lasse Björn från Djurgårdens IF.

Exhuset

Denna inomhushall byggdes 1944 och är avsedd för militära inomhusövningar och genomgångar med stora avdelningar. Den används också som sporthall främst för handboll för både civila och militärer. Under 1950- och 1960-talet spelades där många rafflande serie- och DM-matcher i handboll. Hallen var trång och publiken satt längs med långsidorna och stod på kortsidor med allt var det innebar av hårda projektiler. Inte minst entrédörren ställde till flera incidenter.

Krookska dungen

Detta är den första permanenta tävlingsplatsen i modern tid på Gotland för hästtävlingar i hopp och dressyr. Platsen ligger öster om Säveskolans matsal.

Tävlingsplatsen underhölls av militären och då främst A7. Här genomfördes nationella tävlingar under många årtionden. Från sextioalet ansvarade Visby Fältrittklubb för dessa tävlingar. Här genomfördes varje sommar utbytestävlingar med fastlandsklubbar, och här lades grunden till tävlingssrytteri på Gotland.

Åhsbergiska hagen

Wisby Bollklubb har sedan början av 1900-talet haft sin träning och sina klubbävlingar förlagda till Åhsbergiska hagen eller Brungbergs betning som den också kallats. Hagen ägs av D.B.W.

Mellan backen på östra sidan av hagen och myren i väster sträcker sig en gräsbevuxen sandslätt nästan över hagens hela längd i norr och söder. Här brukade de unga samlas – de som en gång stiftade Sällskapet de Badande Wännerna (DBW) – för att i naturens betagande skönhet öva de gotländska idrottslekarna och njuta av de härliga bad som den närbelägna Snäckgårdsviken erbjuder.

Muramaris golfbana

Detta var Gotlands första golfbana. Här introducerades golfen på Gotland på 1930-talet. Golfbanan anlades av ägaren till Muramaris. Banan startade i Åhsbergiska hagen och fortsatte upp till Muramaris. Den hade nio hål och ett litet klubbhus. Rester av markeringar runt greener i form av halvcirkelformade kalkstensmurar finns fortfarande kvar.

Bowlinghallen i Kopparsvik

Sven Siltberg, Tofta, hade 1973 hyrt in sig hos Bilcity vid Kopparsvik, och han hade köpt in tre nya banor. I februari 1973 skedde invigningen av den nya bowlinghallen som nu hade sex banor inkluderade de tre banor som tidigare funnits vid Tofta Bad. Den är numera nedlagd.